KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2021/2066,

25. august 2021,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2019/1022 seoses teatavate Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude suhtes kohaldatava lossimiskohustuse rakendamise üksikasjadega ajavahemikul 2022–2024

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügi mitmeaastane kava ja muudetakse määrust (EL) nr 508/2014, ([1]) eriti selle artiklit 14,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EL) 2019/1022 on kehtestatud Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügi mitmeaastane kava. Kõnealuse määruse artikliga 14 on komisjonile antud õigus võtta vastu nimetatud määrust täiendavad delegeeritud õigusaktid kõigi Vahemere lääneosa liikide kalavarude kohta, mille suhtes kohaldatakse lossimiskohustust, ning kalavarude püüdmisel saadud pelaagiliste liikide juhupüügi kohta vastavalt kõnealusele sättele.

(2) Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/86 ([2]) on kehtestatud Vahemerel teatavate põhjalähedaste liikide püügiga seotud tagasiheitekava, mida kohaldatakse 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2019 ja mis põhineb mitme Vahemere kalapüügipiirkonnas otsese majandamishuviga liikmesriigi (Kreeka, Hispaania, Prantsusmaa, Horvaatia, Itaalia, Küpros, Malta ja Sloveenia) poolt komisjonile 2016. aastal esitatud kolmel ühisel soovitusel. Need kolm ühist soovitust puudutasid vastavalt Vahemere lääneosa, Aadria merd ja Vahemere kaguosa.

(3) Hispaania, Prantsusmaa ja Itaalia (edaspidi „kõrgetasemeline töörühm PESCAMED“) esitasid 7. mail 2021 komisjonile ühise soovituse, milles pärast Vahemere nõuandekomisjoniga (edaspidi „MEDAC“) konsulteerimist tegid ettepaneku pikendada Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi suhtes kohaldatavast lossimiskohustusest tehtavaid teatavaid erandeid

(4) Seda ühist soovitust hindas kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ajavahemikul 17.–21. maini 2021 ([3]).

(5) 21. juulil 2021 esitas kõrgetasemeline töörühm PESCAMED ajakohastatud ühise soovituse, mis oli kooskõlas STECFi hinnanguga.

(6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ([4]) artikli 18 kohaselt on komisjon STECFi hinnangut silmas pidades analüüsinud ühist soovitust, et tagada selle kooskõla asjakohaste kaitsemeetmetega, sealhulgas lossimiskohustusega.

([1]) ELT L 172, 26.6.2019, lk 1.

([2]) Komisjoni 20. oktoobri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/86, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate põhjalähedaste liikide püügiga Vahemeres (ELT L 14, 18.1.2017, lk 4).

([3]) Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) aruanded – Hinnang lossimiskohustust käsitlevate ühiste soovituste kohta (STECF-21–05) 2021. Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, Luxembourg. Kättesaadav järgmisel veebilehel: https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

(7) Komisjon märgib, et Vahemere lääneosas püütakse liike samal ajal ja väga erinevas koguses, mistõttu on ühe kalavaru põhjal kavandatud lähenemisviisi keeruline kohaldada. Lisaks sellele püütakse neid liike väikeste kalalaevadega ja lossitakse mitmes eri rannikuäärses lossimiskohas, mille tulemusena on soovimatu saagi käitlemise kulud ebaproportsionaalselt suured.

(8) Ajakohastatud ühises soovituses tehakse ettepanek pikendada 2022. aastaks määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b sätestatud ellujäämise määral põhinevat erandit, mis on kehtestatud mehhaniseeritud tragidega püütud karpide, nimelt jakobi kammkarbi (*Pecten jacobeus*), kukk-karplaste (*Venerupis* spp.) ja veenuskarplaste (*Venus* spp.) suhtes. STECF tuletas liikmesriikidele meelde kahte olemasolevat uuringut, mis tuleb lõpule viia jakobi kammkarbi, kukk-karplaste ja veenuskarplaste ellujäämise määra täiendavaks hindamiseks. Kuna tõendid nende liikide ellujäämise määrade kohta ei ole veenvad, leiab komisjon, et ellujäämise määral põhinev erand tuleks kuni asjakohaste ellujäämise määra käsitlevate andmete esitamiseni lisada käesolevasse määrusesse üheks aastaks. Asjaomased liikmesriigid peaksid komisjonile 1. maiks 2022 esitama eespool nimetatud kolme liigi kohta asjakohased ellujäämise määra käsitlevad andmed, mille alusel saaks STECF erandi põhjendatust täielikult hinnata ja komisjon erandi põhjendatuse läbi vaadata.

(9) Ajakohastatud ühises soovituses tehakse ettepanek pikendada 2022., 2023. ja 2024. aastaks ellujäämise määral põhinevat erandit, mis on kehtestatud põhjatraalidega (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX) püütud norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) suhtes. STECFi arvamuse kohaselt on teaduslikult tõendatud, et juulis ja augustis on Vahemere lääneosas ja muudes piirkondades selle liigi ellujäämise määr väga madal. Kuna ülejäänud aasta jooksul on ellujäämise määr kõrge ning võttes arvesse püügivahendite, püügitavade ja ökosüsteemi omadusi, leiab komisjon, et ellujäämise määral põhinevat erandit tuleks pikendada kolme aasta võrra, kuid mitte kohaldada iga aasta juulis ja augustis.

(10) Ajakohastatud ühises soovituses tehakse ettepanek pikendada 2022., 2023. ja 2024. aastaks lõkspüüniste ja püünistega (FPO, FIX) püütud norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) suhtes kehtestatud ellujäämise määral põhinevat erandit. STECF leidis, et selle erandi toetuseks esitatud konkreetne teave oli vähene. Ent võttes arvesse, et kõnealune püük on üsna selektiivne, leiab komisjon, et erandit tuleks pikendada kolme aasta võrra.

(11) Ajakohastatud ühises soovituses tehakse ettepanek pikendada 2022. ja 2023. aastaks ellujäämise määral põhinevat erandit, mis on kehtestatud õngekonksude ja -nööridega (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX) püütud mustlaik-besuugo (*Pagellus bogaraveo*) suhtes. STECF leidis, et kõnealuse erandi toetuseks on esitatud tõendid, kuid tagasiheite ellujäämise otseseks jälgimiseks tuleks teha täiendavaid teadusuuringuid. Komisjon leiab, et erandit tuleks pikendada kahe aasta võrra.

(12) Ajakohastatud ühises soovituses tehakse ettepanek pikendada 2022. ja 2023. aastaks ellujäämismääral põhinevat erandit, mis on kehtestatud võrkudega (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) ning lõkspüüniste ja püünistega (FPO, FIX) püütud euroopa homaari (*Homarus gammarus*) ja langustlaste (*Palinuridae*) suhtes. STECF leidis, et tõendid ellujäämismääral põhineva erandi tõenäoliselt vähese mõju kohta on küll esitatud, kuid tagasiheite ellujäämise otseseks jälgimiseks tuleks teha täiendavaid teadusuuringuid. Komisjon leiab, et erandit tuleks pikendada kahe aasta võrra.

(13) Ühises soovituses esitati ajakohastatud teaduslikud tõendid soovimatu saagi käitlemise ebaproportsionaalselt suurte kulude kohta. STECF märkis, et kulude suurenemise prognoosid on küll esitatud, aga rõhutas, et on raske hinnata, millisel tasemel on kulud ebaproportsionaalsed. STECF märkis, et ebaproportsionaalsete kulude kohta esitatud teavet on võimalik edaspidi täiendada ning tuleks teha erandi mõju hindamine. STECF märkis veel, et esmatähtsaks tuleks pidada soovimatu püügi vähendamist selektiivsete püügivahendite kasutamise või merekaitsealade abil. Komisjon tunneb heameelt kõrgetasemelise töörühma PESCAMED võetud kohustuse üle – jätkata selektiivsuse ja kalapüügi ruumiliste piirangute kui esmatähtsate meetmete võtmist soovimatu püügi vähendamiseks. STECF märkis, et vähese tähtsusega erandi kombineeritud lähenemisviisi puhul on hõlmatud suur rühm liike, mille tagasiheite määrad on väga erinevad, kuid leidis, et selline ulatuslik hõlmatus on Vahemere lääneosa kalapüügi keerukust arvestades asjakohane lähenemisviis. Ühtlasi leidis STECF, et üksikute liikide suhtes kehtivad üksikud vähese tähtsusega erandid tooksid tõenäoliselt kaasa palju eraldi erandeid, mille jälgimine oleks sama keeruline. Komisjon leiab, et erandit tuleks pikendada kavandatud protsendimäära arvestades.

(14) Liikmesriigid kinnitasid ühises soovituses uuesti oma kohustust kasutada rohkem erinevaid püügivahendeid (nagu nähakse ette praegustes uurimiskavades), et vähendada ja piirata soovimatut püüki ning eelkõige kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemate isendite püüki.

(15) Lisaks sellele kohustusid liikmesriigid oma ühises soovituses kindlaks määrama täiendavad püügikeelualad, et vähendada noorkalade suremust, kui on tõendeid noorkalade suure kontsentratsiooni kohta. Ajakohastatud ühises soovituses soovitatud meetmed on kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 4, artikli 15 lõike 5 punktidega b ja c ning artikli 18 lõikega 3.

(16) Kuna käesoleva määrusega ettenähtud meetmed mõjutavad otseselt liidu laevade kalapüügihooaja kavandamist ja seonduvat majandustegevust, peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist. Seda tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2022,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Lossimiskohustuse rakendamine

Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust kohaldatakse Vahemere lääneosa liidu vetes põhjalähedaste liikide püügi suhtes kooskõlas käesoleva määrusega.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „GFCMi geograafilised alapiirkonnad“ – Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) geograafilised alapiirkonnad vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011 ([5]) I lisas esitatud määratlusele;

b) „Vahemere lääneosa“ – GFCMi geograafilised alapiirkonnad 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, ning 11.1, 11.2 ja 12.

Artikkel 3

Ellujäämise määral põhinevad erandid

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b sätestatud erandit lossimiskohustusest liikide puhul, mille kõrge ellujäämise määr Vahemere lääneosas on teaduslikult tõendatud, kohaldatakse järgmiste liikide suhtes:

a) mehhaniseeritud tragidega püütud (HMD) jakobi kammkarp (*Pecten jacobeus*) kuni 31. detsembrini 2022;

b) mehhaniseeritud tragidega (HMD) püütud kukk-karplased (*Venerupis* spp.) kuni 31. detsembrini 2022;

c) mehhaniseeritud tragidega (HMD) püütud veenuskarplased (*Venus* spp.) kuni 31. detsembrini 2022;

d) kõikide põhjatraalidega (*OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX*) iga aasta jaanuarist juunini ja septembrist detsembrini püütud norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) kuni 31. detsembrini 2024;

e) lõkspüüniste ja püünistega (FPO, FIX) püütud norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) kuni 31. detsembrini 2024;

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44)

f) õngekonksude ja -nööridega (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX) püütud mustlaik-besuugo (*Pagellus bogaraveo*) kuni 31. detsembrini 2023;

g) võrkudega (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) ning lõkspüüniste ja püünistega (FPO, FIX) püütud euroopa homaar (*Homarus gammarus*) kuni 31. detsembrini 2023;

h) võrkudega (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) ning lõkspüüniste ja püünistega (FPO, FIX) püütud langustlased (*Palinuridae*) kuni 31. detsembrini 2023.

2. Lõikes 1 osutatud tingimustes püütud jakobi kammkarp (*Pecten jacobeus*), kukk-karplased (*Venerupis* spp.), veenuskarplased (*Venus* spp.), norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*), mustlaik-besuugo (*Pagellus bogaraveo*), euroopa homaar (*Homarus gammarus*) ja langustlased (*Palinuridae*) tuleb viivitamata vabastada piirkonnas, kus need püüti.

3. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi kalapüügi suhtes Vahemerel, esitavad komisjonile 1. maiks 2022 täiendavad andmed tagasiheite kohta ning lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud erandi toetuseks kogu muu asjakohase teadusliku teabe. STECF hindab andmeid ja teavet hiljemalt 31. juuliks 2022.

Artikkel 4

Vähese tähtsusega erandid

Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 võib määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punkti c kohaselt tagasi heita järgmised kogused:

a) 2022. ja 2023. aastal kuni 5 % euroopa merluusi (*Merluccius merluccius*) ja meripoisuri (*Mullus* spp.) aastasest kogusaagist, mis on püütud põhjatraale kasutavate laevadega;

b) 2022. ja 2023. aastal kuni 1 % euroopa merluusi (*Merluccius merluccius*) ja meripoisuri (*Mullus* spp.) aastasest kogusaagist, mis on püütud nakkevõrke ja abaraid kasutavate laevadega;

c) 2022. ja 2023. aastal kuni 5 % huntahvena (*Dicentrarchus labrax*), hariliku peitelhamba (*Diplodus annularis*), nõgusnina-peitelhamba (*Diplodus puntazzo*), peitelhammasahvena (*Diplodus sargus*), kaksvööt-peitelhamba (*Diplodus vulgaris*), kivikohade (*Epinephelus* spp.), triibulise peitelhamba (*Lithognathus mormyrus*), hispaania besuugo (*Pagellus acarne*), mustlaik-besuugo (*Pagellus bogaraveo*), punase besuugo (*Pagellus erythrinus*), hariliku pagruse (*Pagrus pagrus*), ameerika vrakkahvena (*Polyprion americanus*), hariliku merikeele (*Solea solea*), doraado (*Sparus aurata*) ja roosa süvahännaku (*Parapenaeus longirostris*) aastasest kogusaagist, mis on püütud põhjatraale kasutavate laevadega;

d) 2022. ja 2023. aastal kuni 3 % huntahvena (*Dicentrarchus labrax*), hariliku peitelhamba (*Diplodus annularis*), nõgusnina-peitelhamba (*Diplodus puntazzo*), peitelhammasahvena (*Diplodus sargus*), kaksvööt-peitelhamba (*Diplodus vulgaris*), kivikohade (*Epinephelus* spp.), triibulise peitelhamba (*Lithognathus mormyrus*), hispaania besuugo (*Pagellus acarne*), mustlaik-besuugo (*Pagellus bogaraveo*), punase besuugo (*Pagellus erythrinus*), hariliku pagruse (*Pagrus pagrus*), ameerika vrakkahvena (*Polyprion americanus*), hariliku merikeele (*Solea solea*) ja doraado (*Sparus aurata*) aastasest kogusaagist, mis on püütud nakkevõrke ja abaraid kasutavate laevadega;

e) 2022. ja 2023. aastal kuni 1 % huntahvena (*Dicentrarchus labrax*), hariliku peitelhamba (*Diplodus annularis*), nõgusnina-peitelhamba (*Diplodus puntazzo*), peitelhammasahvena (*Diplodus sargus*), kaksvööt-peitelhamba (*Diplodus vulgaris*), kivikohade (*Epinephelus* spp.), triibulise peitelhamba (*Lithognathus mormyrus*), hispaania besuugo (*Pagellus acarne*), punase besuugo (*Pagellus erythrinus*), hariliku pagruse (*Pagrus pagrus*), ameerika vrakkahvena (*Polyprion americanus*), hariliku merikeele (*Solea solea*) ja doraado (*Sparus aurata*) aastasest kogusaagist, mis on püütud õngekonkse ja -nööre kasutavate laevadega.

Artikkel 5

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuarist 2022 kuni 31. detsembrini 2024.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. august 2021

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN